

[Else-Merete Ross.]

træder, fremfor at sætte den ved 0,8: Det er for sent, så har man allerede legitimeret et vist drikkeri.

Trafiksikkerhedskommissionen ønskede en skærpelse af lovgivningen. Lægger man usikkerhedspromillen på 0,15 til 0,8, opnår man næsten den 1 promille-grænse, som domstolene nu anvender, og der er således ikke opnået den skærpelse, som flertallet i kommissionen dengang var enig om at ønske gennemført.

Et af argumenterne synes at være, at befolkningen ikke vil kunne acceptere en lavere grænse end 0,8. Jeg tror ikke, den danske befolkning er så forskellig fra den norske og svenske, som længe har levet med 0,5 promille-grænsen. Et andet argument er, at for mange med en promille på 0,5 vil klare sig uopdaget hjem. Det sker også for dem med 0,8 og højere promiller. Det sker også, at folk slipper uopdaget fra at overskride de angivne hastighedsgrænser. Af den grund lader vi jo ikke være med at opstille hastighedsskilte. En promillegrænse vil virke vanedannende og sætte et bestemt mål for, hvad man kan tillade sig af spiritus i forbindelse med motorkørsel.

Det store flertal af borgere er lovlydige og vil rette sig efter den promillegrænse, der fastsættes i loven. Af hensyn til trafiksikkerheden vil jeg opfordre medlemmerne her i tinget til at stemme for, at vi får en promillegrænse på 0,5.

**Axel Ivan Pedersen:** Færdselssikkerhedskommissionen har igennem et mere end årelangt arbejde kulegravet alle problemer vedrørende spirituskørsel, gennemgået et betydeligt, verdensomfattende forskningsarbejde om, hvilke foranstaltninger der i andre lande træffes for at modvirke spirituskørsel, og kommissionen afsluttede dette arbejde med en enstemmig indstilling om indførelse af en promilleregulering i færdselslovgivningen, en indstilling, som fik tilslutning af den højeste juridiske sagkundskab, vort land råder over.

Det kan derfor kun fylde mig med bekymring, at man søger at tilsidesætte al saglighed i disse spørgsmål. Det gør da heller ikke noget indtryk på mig, at man som et undskyldende moment siger, at man vil spirituskørslen til livs, når det, man gør,

står i et diametralt modsætningsforhold til det, man siger. Men på den måde er i tidernes løb mange gode foranstaltninger blevet kvalt i fødslen.

Nu behøver det imidlertid ikke at være af ond vilje, man bærer sig sådan ad. Det kan være udtryk for utilstrækkelig viden og derfor en følelsesmæssig indstilling, der som regel tilsidesætter saglig argumentation, altså en slags selvbedrag, man kun kan beklage. Kendsgernerne er, at til trods for, at alle mennesker ved, at alkohol er en farlig substans i trafikken, stiger antallet af spirituspåvirkede motorførere år for år og antallet af deres ofre af lemlestede og dræbte blandt sagesløse mennesker. Det kan kun være udtryk for en utilgivelig ansvarsløshed, affødt af en utilstrækkelig lovgivning, der ikke giver befolkningen klare retningslinjer, men tværtimod leder til lovovertrædelser, fordi en umulig § 16, stk. 1, sætter motorkørere på en håbløs opgave i forbindelse med spirituskonsum.

Intet under derfor, at en fremragende jurist, universitetslektor Bent Unmack Larsen, i en artikel i Juristen for 15. maj 1971 siger om § 16, stk. 1, at der må knyttes et mere let håndterligt kriterium end det nu gældende til denne paragraf, og det eneste mulige kriterium i øjeblikket synes at være blodalkoholkoncentrationen. Efter nogle ord om nødvendigheden af at normalisere sanktionssystemet, hvad hele udvalget er enig i, siger han, ordret citeret:

„For mig personlig er der ingen tvivl om, at en sådan normalisering er ønskelig, og at indførelse af en promilleregulering som den af straffelovrådet foreslåede ikke er nogen-høj pris at betale herfor.“

Der er for mig ingen tvivl om, at hr. Unmack Larsen i sin logiske tankegang er kommet til det citerede ræsonnement på baggrund af den betragtning, som han også gør gældende i samme artikel, at risikoen ved en blodalkoholkoncentration på 1,5 promille er 10 gange større end ved 0,5 promille, et anbringende, som sikkert grunder sig på uimodsagt videnskabelig forskning verden over, en forskning, som tillige siger, at ved 0,8 er risikoen 3-4 gange større end ved 0 promille. Netop derfor er det forståeligt, at promillereguleringens modstandere søger at forsikre, at de sandelig ønsker en skærpet kurs over for spirituspåvirkede motor-